

«Παρεμβαίνοντες...»

Δέν τούς ἐδίδαξαν νά κάνουν θυσίες

Ἡ εὐθύνη τῶν γονέων

Μεταξὺ τῶν ὅσων ἀκούσθηκαν προσφάτως γιὰ τὴν ἀδιαφορία τῶν νέων τῆς Εὐρώπης νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα προστασίας, χάριν τῶν μεγάλων ἡλικιῶν, ἦταν καὶ ἡ ἄποψις κάποιου διακεκριμένου Εὐρωπαίου, ποὺ ὑποστήριξε, ὅτι **εὐθύνονται οἱ γονεῖς, ποὺ δὲν ἔμαθαν τὰ παιδιά τους νὰ κάνουν οὔτε μία μικρὴ θυσία.**

Ἡ διαπίστωση δυστυχῶς εἶναι πραγματικὴ. **Οἱ** γονεῖς τῶν σημερινῶν παιδιῶν δὲν ἔμαθαν τὸ **ὑψηλὸ μάθημα** στὰ παιδιά τους, γιὰτι εἶναι ἐλλειμματικοὶ οἱ ἴδιοι σ' αὐτὴ τὴν γνῶσι, ἐπειδὴ ὑπῆρξαν παιδιά τῆς γενιᾶς ποὺ θεώρησε ὑποχρέωσί της νὰ ἐξασφαλίσῃ στὰ παιδιά της αὐτὸ ποὺ ἐκείνη στερήθηκε.

Ὅμως αὐτὸ προσφέρθηκε χωρὶς *μέτρο*. **Καὶ** τὸ *ἄμετρο* πάντα ὀδηγεῖ σὲ ἀρρωστημένη θεώρησι τῆς ζωῆς. **Ἄν** βέβαια ὀμιλοῦμε γιὰ **ζωὴ ποὺ διασώζει τὴν εὐγένεια τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, ἢ ὁποία τὴν ἔμφυτη ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὸν ἀνθρώπο τὴν βιώνει ὡς πραγματικὴ θυσία.** Αὐτὸ ἐξάλλου εἶναι καὶ τὸ ἀντίδοτο τῆς ἐκπτώσεως στὴν *εὐτέλεια τοῦ ἀτομικοῦ*, ποὺ χαρακτηρίζει ἐποχὲς πολιτιστικῆς παρακμῆς, ὅπως ἡ ἰδική μας.

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶχε προειδοποιήσει, ὅτι στοὺς ἐσχάτους καιροὺς, «διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν» (Ματθ. κδ' 12).

Στὴν Πατρίδα μας ἡ **Θυσία** θεωρήθηκε ἀνάγκη καὶ χρέος τοῦ ἀνθρώπου ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς μυθικοὺς χρόνους (π.χ. ἡ Ἄλκηστις πεθαίνει γιὰ τὸν Ἄδμητο, ἡ Ἀντιγόνη γιὰ τὸν ἀδελφὸ της, ὁ Ἔκτορας γιὰ τὴν Τροία). Ἄλλὰ καὶ στοὺς μεταχριστιανικοὺς χρόνους ὑπάρχουν μάρτυρες καὶ ἥρωες, ποὺ θυσιάζονται ἀκόμη καὶ γιὰ τοὺς δημίους τους.

Σήμερα βέβαια ἡ ἀγάπη ποὺ ὀδηγεῖ στὴν **Θυσία** εἶναι σπάνιο λουλούδι. **«Πάντες τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσι»,** κατὰ τὸν Ἀπόστολο.

Ὅμως ὁ εὐτελισμὸς τῶν πάντων εἶναι κοντά. **Ψηλαφᾶται...**

• **Μήπως** εἶναι καιρὸς οἱ Ἕλληνες γονεῖς νὰ προβληματισθοῦμε;

Ὁ Ἐρανιστῆς

† ὁ **Μητροπολίτης Κυπριανὸς**

23.5.2021 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀγίου Μιχαὴλ Ἐπισκόπου Συννάδων, τοῦ Ὁμολογητοῦ

